Hadrián 02

20/6/2026

R #31

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

Editorial

Drahé čtenářky, milí čtenáři,

když jsem v pátek krátce po poledni vyrážel z pražského Hlavního nádraží, cítil jsem, jak mě pomalu oblévá pot. Za těch několik málo let, co na festival jezdím, si nepamatuji, že by tomu bylo jinak. A podle aktuální předpovědi počasí se zdá, že nás čeká další pořádně vyhřátý ročník.

Po většinu festivalu se mají denní teploty držet nad 25 °C a o víkendu dokonce překročí tropickou třicítku. Dnes, v sobotu, má rtuť teploměru vystoupat až k 33 °C. V takové chvíli člověk považuje za dar každý kousek stínu – ať už pod stromem, pod šapitó nebo v podloubí. V neděli se nad městem začnou kupit mraky, vzduch zhoustne a možná dorazí i bouřky. Výraznější ochlazení ale meteorologové slibují až na začátku příštího týdne. Tímto uzavírám své krátké meteorologické okénko.

Při takovém výhledu se nabízí několik možná trochu kacířských otázek: Proč se sem vlastně každé léto vracíme? Proč místo vody, stínu a lenošení dobrovolně usedáme do rozpálených sálů? A proč vedro nepřečkáme někde příjemněji?

Odpověď jsem za ta léta posbíral kdesi mezi rozpálenými nástupišti a potemnělými hledišti. Na festival nejezdíme horku navzdory, ale tak trochu i kvůli němu. Vedro nás vytáhne z chládku našich bytů a kanceláří, zpomalí nás, trochu i otupí, ale především nás přiměje sdílet společný čas a prostor. Sedíme vedle sebe v hledišti, společně čekáme na začátek představení, společně se ovíváme programem a společně doufáme, že se někde otevře okno. A než si to uvědomíme, z jednotlivců se stane publikum.

Plovárna tohle při všech svých výhodách nesvede. Tam si každý hledí svého, schovaný za slunečními brýlemi a ponořený do vlastních myšlenek. Divadlo nás naopak nutí být spolu. Sdílet příběhy, zážitky a občas i trochu toho nepohodlí.

Tak tedy – pijte dostatek vody, vyhledávejte stín a nezapomínejte na pokrývku hlavy. A pokud vás přece jen slunce přemůže, vězte, že nejlepší úkryt před ním občas nabízí právě divadelní sál.

Já zatím dopisuji tuhle poslední větu, otírám si čelo a propocený vyrážím vstříc prvnímu představení.

Co nejpříjemnější prožití horkých festivalových dnů Vám přeje,

Štěpán Truhlařík

Glosa

Z Brna do Hradce

Některá dobrodružství začínají docela obyčejně, v Brně, na nebezpečné ulici Křenová. To dnešní, čili cesta do Hradce, se vine ze „Křenky" na nádr (totiž nádraží, ovšem zkracování slov, jak se později ukáže, je poměrně návykové). Máváme a loučíme se a loučíme se a máváme a hlavně se těšíme!

Kolikrát se vám podaří náhodou nastoupit do toho úplně posledního vagónu, tam, kde jsou v zadním okně vidět ubíhající koleje? Mně se to zadařilo, v 10. 15. A tak hledím na zatopený lom před Blanskem, ve kterém se nikdy nikdo nekoupe, ale zrovna dneska jo. V Dolní Lhotě se kupí seno na úhledné hromádky a pan průvodčí zvonivě zdraví nově přistupující. Vystupovat, Pardubice, přestupovat, Hradec!

První kroky vedou do akreditačního centra. Stěny jsou tam tvořeny závějemi látek, z nichž se průběžně vynořují a zanořují produkční. Chládeček, na který se dobře zvyká. Do okna v Dlouhé nahlíží slečna zdravící ostatní. Úmorné vedro je nutné přemoci kafíčkem, takže esko tonik na námku (a už jsme u těch zkrácenin!). Posezení pod lípou, u kašny. Hoši z uskupení Tygr liška si namáčejí kšiltovky do vody a rozestavují zvířátka do plenéru.

Festival začíná, stačí se ponořit do atmosféry letního Hradce, který se nám stává dočasným domovem.

Anna Seifertová

Představujeme divadelní profese

Inspicient/ka

Je dirigentem zákulisí. Během zkoušení si zapisuje všechny nástupy, přestavby i technické akce a vytváří tak podrobný scénář představení. Po premiéře pak řídí každé uvedení – komunikuje s herci, techniky, zvukaři i osvětlovači a stará se o to, aby vše proběhlo ve správný čas a na správném místě.

Nejoblíbenější věta:
„Pět minut do začátku!"

Tip dne

Na sobotní odpoledne si dejte místo poobědové siesty inscenaci *Orfeus a Eurydika* v režii Jana Friče. Tedy pokud jste stejně jako my zvědaví na propojení antického mýtu, neonových barev, opery a elektronické hudby.

Inscenace je dle stránek Divadla na cucky vhodná pro ty, kdo:

- si chtějí dopřát klasickou operu a špičkové pěvecké výkony zasazené do originálního elektro aranžmá
- vyhledávají současné formy hudebního divadla a inovativní přístupy k nadčasovým klasikám
- touží po divadelním zážitku, který se citlivě dotýká témat přijetí a smíření
- se nebojí vícejazyčného provedení, ironie a absurdních prvků

Vizuální jazyk inscenace je navíc inspirovaný poetikou mexického svátku Día de los Muertos. Takže kaktusy included.

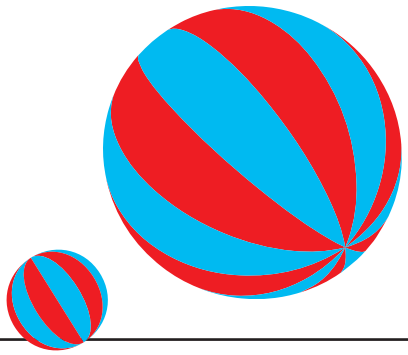
Adéla Kalusová

Anketa

Co může divadlo říct jinak než média, politika nebo sociální sítě? A kdy jste se naposled cítili divadlem skutečně oslovení?

Divadlo vás vtáhne do světa, ve kterém se zastavíte a koncentrujete na bytí tady a teď a na tichý dialog, který vedete s herci a herečkami. A přesně takovým silným zážitkem, který mi nastavil zrcadlo, donutil mě zpomalit a nahlédnout hlouběji k podstatám věcí, bylo představení *AN-KI* na loňských Regionech. Těším se na další divadelní dialogy, nejen u nás v Hradci.

Barbora Hodonická, ředitelka kulturní neziskovky Kontrapunkt

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Julie Růžičková
Anna Seifertová
Štěpán Truhlařík

Jazyková korektura
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Dětská stránka
Jana Nechvátalová
Nikola Iljučoková

Foto
Lukáš Veselý
Ester Šebestová
Jan Šmída

Produkce
Barbora Kalinová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Tisk
Martin Sedláček

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Pořadatelé
Organizers

Generální partneři
General partners

Hlavní partneři
Main partners

Hlavní mediální partner
Main media partner

Jan Frič: Opera není výsadou institucí a mocenských elit

Jan Frič

- *1983, pochází z Košíř
- Spící člen Společnosti doktora Krásy.
- V letech 2017 až 2022 působil jako kmenový režisér Činohry Národního divadla.
- Jeho inscenace opakovaně uspěly v Cenách divadelní kritiky.
- Spolu s Kamilou Polívkovou založil Spolek divadlo.pro zaměřený na zlepšení pracovních podmínek v uměleckém prostředí.

Operních interpretací orfického mýtu existuje nespočet. Čím vás verze Christopha Willibalda Glucka oslovila natolik, že jste se rozhodli ji přenést do současného divadelního jazyka?

Gluckova verze, a vycházíme z té vídeňské, původní, je srozumitelná, jednoduchá a přímočará. A barokně, nebo vlastně postbarokně, klasicistně krásná. Obsahuje skvělé momenty. Oproti tradičnímu mýtu také obsahuje happy end, postavu Amora. Na mýtu mě – samozřejmě kromě lásky a cesty do podsvětí samotné – zajímá téma smíření se skutečností, byť je bolestivá. V téhle verzi považuji přehnaně kýčovitý happy end za skvělý obraz.

Vaše inscenace se od tradiční operní formy odklání směrem k performanci a hudebnímu divadlu. Jak jste pracovali s partiturou?

Myslím, že zas tak moc se od tradiční operní formy neodklání. Spíš s ní pracuje „zespodu". K uvádění klasické opery totiž tradičně patří velká produkce, kamenné divadlo, večerní róby a dvorská, takzvaně „vyšší společnost". Inscenaci jsem chystal pro operní soubor Moravského divadla Olomouc, spolupráce však byla po personálních změnách v uměleckém vedení

Jan Frič se ptá:
S kým se bojíte promluvit?

zrušena už v průběhu příprav. To se nakonec stalo výborným východiskem pro nynější otevřené pojetí – s nezávislým Divadlem na cucky přinášíme plnohodnotnou operu do podhradí.

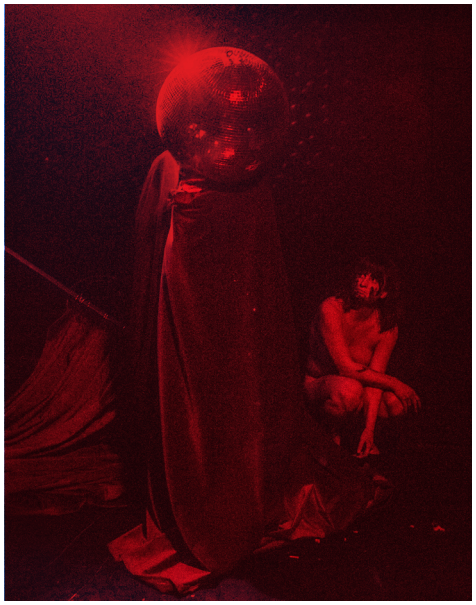
Zmínil jste, že původně měla inscenace vzniknout v Moravském divadle Olomouc. Jak její přesun do nezávislého prostředí proměnil vaše uvažování o projektu?

Je to jemné dílo: tři hlavní role a sbor. To se do malého sálu divadla vejde. Co se nám tam nevešlo, je orchestr. Gluckovu partituru tedy zpracoval skladatel Jakub Kudláč a vzniklo elektroaranžmá zvukově inspirované velkou operou, ale i soudobou elektroakustickou hudbou, ranými počítačovými hrami a hudbou z levných asijských restaurací. Vycházíme striktně z původní partitury, došlo na krácení a v několika místech i k Jakubovu hudebnímu dialogu s Gluckem napříč staletími. Se samotnou operou pak promlouvá neokázalý způsob inscenování i účinkující. Zpěvačky a zpěvák zpívají s reproduktory, je to takové postbarokní karaoke na Día de los Muertos v Olomouci, v jemně ironické poctě evropskému kulturnímu „dědictví". Sbor tvoří členky amatérského souboru Studia SEN, Orfea zpívá Jana Vondrů, zkušená operní pěvkyně specializující se na soudobou a experimentální hudbu, Eurydiku Kateřina Škárová, vycházející operní hvězda z brněnské konzervatoře, a Amora nezaměnitelný slovenský herec Michal Noga. Zpívá a mluví se v italském originále, českém a slovenském přebásnění, titulky máme česky i anglicky, na scéně zazní také suvenýr z Alp a čínština. Jde o inscenaci inkluzivní a přístupnou všem. Opera není výsadou institucí a mocenských elit. Je to hudební divadlo, což je krystalická krása. A setkání.

Vedle profesionálních umělců v inscenaci vystupují také členky Studia SEN. Jak přítomnost amatérských hereček proměnila výslednou podobu inscenace?

Obsazení Studia SEN je klíčové pro výše zmíněný koncept. Považuji za velmi smysluplné, že v rámci kulturního centra na cucky existuje tento soubor, a ve chvíli, kdy jsem pro Divadlo na cucky začal připravovat inscenaci opery o cestě do podsvětí, o smíření se, o prostupnosti světů, o vzájemném respektu a souznění, nebylo možné ji uvést bez nich.

Jsou to spolu s Amorem průvodkyně na cestě ke smíření. Jsou na sebe neuvěřitelně herecky napojené a jejich přítomnost na jevišti je základní podmínkou hlubokého životního klidu. Celá inscenace je koncipována jako setkání napříč generacemi, jazyky, staletími, životem a smrtí. Je to oslava různosti. Atmosféra inscenace je Studio SEN.

Spolu s Kamilou Polívkovou jste spoluzaložil Spolek divadlo.pro. Na vašich webových stránkách píšete, že vám jde především o vytvoření prostoru pro dialog mezi umělci na volné noze a divadelními institucemi. V čem se komunikace mezi těmito subjekty zadrhává?

Když už jako profesionální divadelnictvo existujeme v České republice v tak nehorázně neudržitelných (nejen) finančních podmínkách, bylo by fajn, abychom se k sobě alespoň chovali férově. Vyjednávání o práci dodnes obvykle probíhá velmi pokoutně. Ostatně běžně narážíme i na nepochopení toho, že dělat divadlo je a může být práce. Kvůli tomu se často dostáváme do prekarizované pozice a podepisuje se to jak na našem fyzickém a duševním zdraví, tak na kvalitě divadla samotného. Proto s tím chceme něco dělat.

Na co se v současnosti zaměřujete nejvíce?

V současnosti se zaměřujeme na osvětu ohledně smluvních vztahů a vyjednávání o spravedlivějších pracovních podmínkách. Smluvní problematice jsme se začali věnovat proto, že jde o naprosto konkrétní oblast, o níž lze jasně mluvit. Spousta problémů – například skutečnost, že je běžné podepisovat smlouvy až po vykonání práce – je způsobena jen neznalostí a iracionálním strachem spolu mluvit.

Usilujeme o bezpečnější komunikaci a zdravější vztahy. Je to na delší rozhovor, takže spíš koukněte na www.divadlo.pro a naše sociální sítě – tam se dozvíte, co právě děláme. Věřím, že se sekce Bezpečná zóna na našem webu brzy zaplní jmény mnoha, nejen divadelních, institucí. Neváhejte nás kontaktovat.

Ptal se Štěpán Truhlařík

Splněný sen o maringotce, vlastním šapitó a akrobacii v kuchyni

Když se řekne cirkus, většina lidí si představí obří manéž, hluk a anonymní dav v hledišti. Ostravský rodák Michal Mudrák na to ale jde úplně jinak. Jeho komorní novocirkusová company Cirko Hopley sází na naprostou blízkost, sdílení a bezprostřední kontakt s divákem. Srdcem celého projektu je vlastní mini šapitó, které neslouží jen jako scéna pro představení, ale je zároveň prostorem pro trénink a každodenní putovní život. Cirko Hopley tak vrací do žánru nového cirkusu kousek poctivé romantiky tradičních kočovných společností a přiváží špičkové artistické umění i do míst, kde lidé tento žánr dosud neměli šanci zažít.

Příběh tohoto cirkusu je v podstatě příběhem klukovského snu. Michal Mudrák vyrůstal v ostravském paneláku, ale jakmile v šesti letech poprvé uviděl cirkusové šapitó, měl o své budoucnosti jasno. Jako kluk pomáhal se stavbou stanů, postupně se propracoval k žonglování, ale nejvíc ho okouzlila ekvilibristika neboli akrobacie na rukou. Pod vedením českých a ukrajinských trenérů se vypracoval v absolutní špičku. Svůj talent předvedl v televizní show Česko Slovensko má talent a následovala řada prestižních zahraničních angažmá ve varietních a novocirkusových produkcích – od německých GOP Varieté či Krystallpalast až po Cirque Bouffon nebo tuzemskou Letní Letnou. Touha po nezávislosti a vlastním tvůrčím prostoru ho nakonec dovedla k založení vlastní značky.

Vlajkovou lodí Cirka Hopley je rodinná inscenace *Teacrobat*. Tento autorský projekt, který Mudrák vytvořil společně s režisérem a dramaturgem Vojtou Švejdou, sklízí úspěchy doma i v zahraničí. V Dánsku show získala cenu Den Danske Cirkuspris a na domácí scéně si představení vysloužilo nominaci na cenu Thálie 2024 v oboru alternativního divadla.

Teacrobat je humorné sólo, které diváky zavádí do netradičně pojaté akrobatovy kuchyně. Scénografka Kateřina Vaněčková manéž vybavila kredencí, špajzkou, stolem a židlemi. V této domácí kulise se Michal Mudrák otáčí s vařečkou, vaří čaj, peče voňavý perník a mezitím stíhá popírat gravitační zákony. Každodenní činnosti spojené s přípravou pohoštění proměňuje v excelentní ekvilibristiku, stojky a klaunské gagy, to vše za doprovodu hudby jazzmana Laca Decziho. Výsledkem je show pro všechny generace, kde jsou diváci interpretovi doslova na dosah ruky – vidí každý detail, cítí vůni pečení a stávají se přímou součástí jednoho velkého cirkusového splněného snu.

Julie Růžičková

„Jsme herci – opaky lidí!"
— První herec v Rosencrantz a Guildenstern jsou mrtví

Stovky kilogramů gumy i řízený chaos.

Vaše novinka PNEU pracuje s konceptem antifragility – tedy myšlenkou, že chaos a tlak nás posilují. Je tohle téma „růstu skrze nepohodlí" něco, co vás provází dlouhodobě, nebo to ve vás zarezonovalo až v posledních (post-pandemických) letech?

V PNEU zpracováváme hlavně daná zadání a objekty. Témata z toho tak nějak vycházejí samy a antifragilita jako koncept se úplně nabízí. Mně se to líbí, protože nepředstíráme, že někdo nebo něco může zůstat neměnné. Naopak, všechno se neustále proměňuje. PNEU je pro nás fyzicky a mentálně náročné, ale my se k tomu snažíme přistupovat s lehkostí a otevřeností. Jsme uvnitř jednání, ale taky jsme schopni ho vnímat s nadhledem. Vtip vzniká z objevení jiného úhlu pohledu, nové logiky. V tomto vidím analogii s antifragilitou, srkze nepohodlí nacházíme nová řešení. Rozvíjíme se. Naše těla jsou toho důkazem, za dva roky práce na tom představení se taky proměnila. Mně osobně je ten antifragilní pohled blízký. Zdá se mi konstruktivnější hledat, jak se ze zkušeností poučit a kam mě to posouvá, než zůstat pasivní, reakční a proměňovat i menší zranění v narůstající traumata.

Na jevišti jsou čtyři těla a stovky kilogramů gumy. Jak náročné je udržet „lehkost", když se performeři fyzicky i mentálně vyčerpávají?

O tom hodně mluvíme. Jak najít vůbec nějaký prostor pro sebe, když si mou pozornost vyžaduje nejen nelehké zadání, ale i těžká pneumatika? To jsou ty neměnné prvky v každém představení – ale my do představení vstupujeme pokaždé trošku jiní, pokaždé víme o něco víc. Takto se nám otevírá prostor pro nádech, interakci, pro reflexi toho, „co" se vlastně děje. Zadání je v podstatě takový motor pro to, abychom se dívali „jak" se to děje. A to je možná i důležitější.

Věnujete se pedagogice na AMU a projektům pro mladé publikum. Jak se vaše role mentora a pedagoga propisuje do vaší vlastní choreografické práce?

Člověk zažije jenom omezený množství vlastních projektů. Díky tomu, že jich zažívám více s dalšími lidmi jako pedagog a mentor, se i můj proces chápání, co takový proces vlastně je, zrychluje. Studentům, kteří se s tím teprve seznamují a hledají si svojí cestu, se snažím v první řadě nepřekážet. Moje místo je být dalším hlasem, partnerem do dialogu, otázkou nebo perspektivou, která by jim pomohla lépe pochopit, co sami dělají. Jako tvůrci vlastně neustále vedeme nějaký dialog, i s tvůrčím procesem.

Tvoříte na pomezí tance, cirkusu a vizuálního umění. Cítíte se v některé z těchto „škatulek" víc doma, nebo je vám nejpohodlněji v tom meziprostoru, kde pravidla neplatí?

Mně je v tom meziprostoru nejlépe – můžu si ho přizpůsobit. Navíc mám obrovský respekt před tanečníky, kteří tančili celý svůj život, před cirkusáky, kteří mají léta tréninku, neskutečně disciplinovaná těla, před výtvarníky a jejich vzděláním. Pocházím z trošku jiného prostředí, a i proto myslím, že je lepší zůstat sám sebou. Navíc to je stejně asi to nejdůležitější: najít v tom sebe, ať děláme cokoliv.

Ptala se Julie Růžičková

odkaz na celý rozhovor

Apokalypsa nemá příběhy

Nostalgie, jak sám Georgi Gospodinov přiznává, ho provází celý život. „Miluju nostalgii, na osobní úrovni je to velmi lidská emoce, do vlastní minulosti se ostatně vracíme několikrát za den," řekl spisovatel v rozhovoru pro Seznam Zprávy při příležitosti svého vystoupení na pražském veletrhu Svět knihy. Osmapadesátiletý autor pocházející z jihobulharského města Jambol debutoval jako básník a dodnes se cítí být více lyrikem než prozaikem. Do češtiny bylo přeloženo již sedm jeho knih. Svou tvorbu staví na průniku osobní melancholie a širší společenské reflexe – sám o sobě říká, že je expertem na smutek, a bulharský sklon k hořkosti považuje za jedno ze svých ústředních literárních témat.

Světovou proslulost mu přinesl román *Časokryt*, za nějž v roce 2023 obdržel prestižní Mezinárodní Bookerovu cenu. Kniha líčí svět postupně pohlcovaný nemocí nostalgie. Psychiatr nejprve v Curychu zřídí kliniku, kde jsou pacienti s demencí a ztrátou paměti umisťováni do pater rozdělených podle jednotlivých dekád dvacátého století. Touha po starých dobrých časech se však záhy rozšíří po celém kontinentu a vyústí v absurdní referenda, v nichž evropské národy hlasují o tom, do které historické epochy se chtějí vrátit. Alzheimerova choroba, jíž dnes trpí přibližně padesát milionů lidí a jejichž počet se podle odhadů do roku 2050 ztrojnásobí, zde slouží jako východisko pro mnohem širší diagnózu: civilizaci zmítanou útěkem před přítomností. „Myslel jsem, že píšu dystopii, ale nakonec je z toho realistický román," vtipkuje Gospodinov a dodává, že představa referenda o návratu do starých časů dnes působí pravděpodobněji, než se na první pohled může zdát. Například Putinova válka je podle něj válkou o minulost, o návrat do dob, kdy Rusko mělo moc.

Nostalgie ovšem podle Gospodinova není sama o sobě nebezpečná; stává se jí teprve tehdy, když si ji přivlastní politici. „Politici jsou upíři, kteří minulost sají jako krev. Potřebují ji k životu. Nechci, abychom se vzdali vlastní minulosti. Myslím, že bychom ji měli ochránit před nacionalisty a populistickou pravicí," říká spisovatel.

Právě napětí mezi intimní, lidsky pochopitelnou touhou po zašlých časech a jejím politickým zneužitím tvoří jádro jeho myšlení i tvorby. Zatímco radikální politické směry minulého století slibovaly lepší zítřky a víru v nového člověka, část současné společnosti se obrací zpět. Stačí si připomenout slogany Donalda Trumpa nebo hnutí Brexit. Pravicoví populisté jako by říkali: hlavně se neměňte a vzdorujte těm, kteří to po vás žádají. Gospodinovova literatura nenabízí útěchu v podobě návratu, ale v podobě příběhu. Dokud žijeme a vyprávíme, máme podle něj naději. „Apokalypsa nemá příběhy, je prázdná," uzavírá.

Štěpán Truhlařík

kolektiv TMEL: Necháváme divákovi možnost hledat a nacházet

Váš kolektiv vznikl během studií na DAMU. Bylo těžké udržet ho pohromadě i po jejich skončení?

Po DAMU jsme měli dvě inscenace, se kterými jsme jezdili na festivaly a zájezdy, takže jsme spolu trávili čas a věděli jsme, že chceme společně fungovat dál. Chuť tvořit nám nikdy nechyběla. Ale bylo těžké se přehoupnout do profesionálního fungování, naučit se podávat granty a doteď bojujeme s časem. Je nás 7, někdo je zaměstnaný, někdo na volné noze, ale spolek vedeme kolektivně. Letos jedeme všichni na týdenní rezidenci, to bude nádhera.

Ve vašem nedávném rozhovoru pro Loutkář jste zmiňovali inspiraci videohrami. Jak se konkrétně promítá do vaší tvorby?

Vyrostli jsme na tvorbě studia Amanita, které v nás zanechalo touhu tvořit nové fantastické světy a obývat je zajímavými charaktery. Možná i odtud pramení naše láska k vymyšleným jazykům. Při tvorbě *Větroplachů* jsme třeba i vzpomněli na starou flashovou hru *Grow Island* (rozchodíte ji i na telefonu - doporučujeme!).

Naivní divadlo Liberec vás přizvalo ke spolupráci na inscenaci *Větroplaši*. Co může podle vás setkání nezávislého kolektivu s kamenným divadlem přinést oběma stranám?

Nám spolupráce s Naivním divadlem přinesla možnost si trochu méně lámat hlavu množstvím loutek a výrobou. Ještě více si popustit uzdu imaginaci. U naší nezávislé inscenace *Pelech* jsme celý kolektiv do poslední chvíle tvrdě pracovali na scénografii, tady bylo možné svěřit naše nápady do zkušených rukou dílen Naivního divadla a mít více soustředěného času na zkoušení. A na oplátku doufáme, že jsme obohatili jejich repertoár něčím krásným, zábavným a trochu jiným.

Jak už název napovídá, *Větroplaši* vycházejí z motivu vzduchu. Jakou cestou jste se od tohoto elementu dostali k výsledné inscenaci?

V začátcích vymýšlení této inscenace jsme měli představu takové sbírky krátkých vtipných básní - jako když listujete knížkou stripových komiksů od Linierse *Macanudo*. Roztodivné charaktery v drobných vypointovaných situacích. Chyběl ale spojovací prvek - ten jsme objevili ve větru. Město, které je na větru závislé, ale vítr ho zároveň může zničit. Hráli jsme si s různými větráky, lehkými předměty a materiály a u toho snili. Až jsme si vysnili *Větroplachy*.

***Větroplaši* se vztahu člověka k přírodě dotýkají spíše nepřímo než formou otevřeného apelu či ponaučení. Co podle vás takový přístup umožňuje?**

Podobně jako u nekonkrétního jazyku necháváme divákovi možnost hledat a nacházet. Třeba to s ním pohne víc, než kdybychom mu to řekli napřímo.

Ptal se Štěpán Truhlařík

Natura kultura jako poetické performativní rozjímání

Divadlo DRAK pohostilo mimo jiné umělecké duo Nebenbei alias Bibi Stevens a Nebe Motýlovou, které v tzv. Labyrintu uvedly svou komorní inscenaci *Natura kultura*.

Na stole je rozprostraněno několik předmětů. Žížala se jako zázrakem začíná hýbat a kouř se v jemných obláčcích vznáší nad tím vším. *Natura kultura* využívá roztodivné objekty, přičemž vizuální poutavost je dominantním prvkem v tomto spíše nedějovém jevištním tvaru. Kompilace přírodnin (samorost, kopa hlíny, skleněné a hliněné kuličky různých velikostí), dokonstruovaných součástek (kovová závaží, mechanismus hracího strojku) a pro potřeby inscenace unikátně vytvořených objektů (sádrový plod či ucho) tvoří lehce bizarní a překvapivou koláž. Stůl se postupně organicky zaplňuje, objekty se přeměňují a mizí až dokud nevyjde měsíc. Na konci je tma a nic nevypadá jako na začátku.

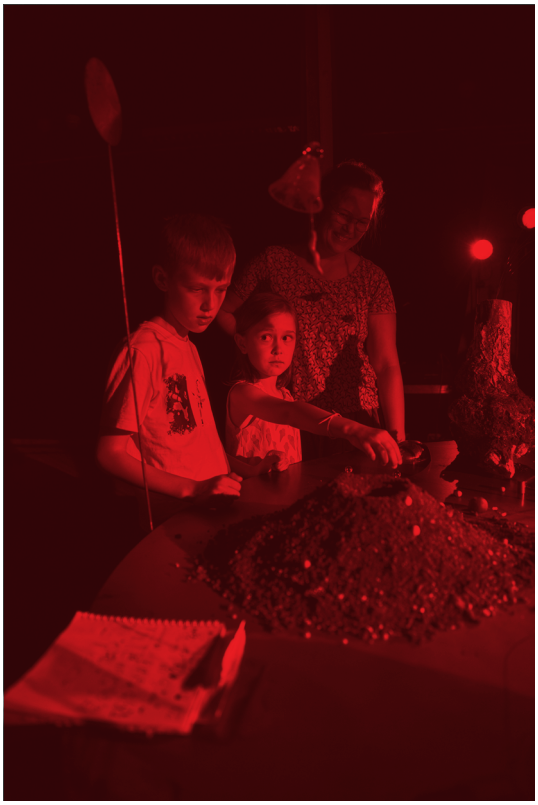
Navzdory tomu, že se jedná primárně o objektovou inscenaci, nelze opomenout, s jakou pečlivostí a soustředěním se performerka Bibi Stevens pohybuje. Její přítomnost je jako by vydělená z hlavního dění na stole, ovšem zároveň je jeho hlavní strůjkyní. Pozornost upoutává, jak citlivě předměty pokládá, vyměňuje a přesouvá, jak se jí třesou ruce při manipulaci s titěrnými hliněnými kuličkami a pinzetou. Její pohyb, především v první polovině představení, buduje klidný temporytmus, v druhé půli ho dynamizuje např. prostřednictvím důrazného rytmického pokládání železných závažíček kolem kopy hlíny. Nebe Motýlová ovlivňuje hru objektů v utajení a, byť skrytá, trefně vstupuje do děje skrze dobré načasování své akce.

Inscenace těží z úzkého kontaktu diváctva s hrací plochou a tato blízkost celému konceptu velice svědčí. Smysl pro detail, s jakým je scénografické řešení uchopeno, a bytostně vědomý, akurátní pohyb Stevens umocňuje její celkové meditativní vyznění.

Anna Seifertová

Festivalová diagnóza / Akutní doporučovací porucha	
Pacient	návštěvník, kterého zasáhlo mimořádně dobré představení.
Příznaky	Oslovuje cizí lidi a bez vyzvání jim doporučuje konkrétní inscenace.
Léčba	Nechat odeznít samovolně. V případě zhoršení doporučit další rozhovor s jiným nakaženým.

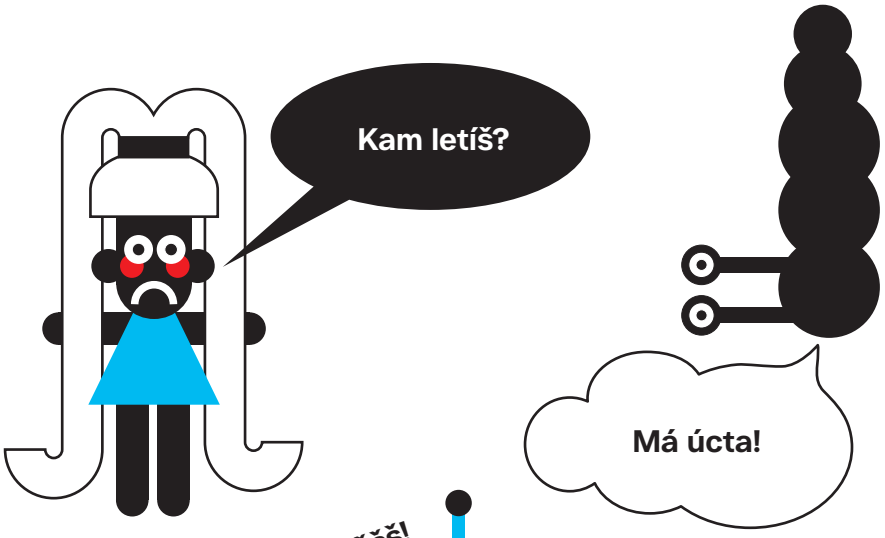

Zvedá se vítr!

Cedule se lehce kývou, větve šumí o něco hlasitěji a možná je ve vzduchu cítit i trochu moře. Festivalem se totiž nejspíš prohnal vítr. Ale ne jen tak ledajaký. Takový, co občas něco poplete, něco odfoukne a někdy přinese úplně nový příběh.

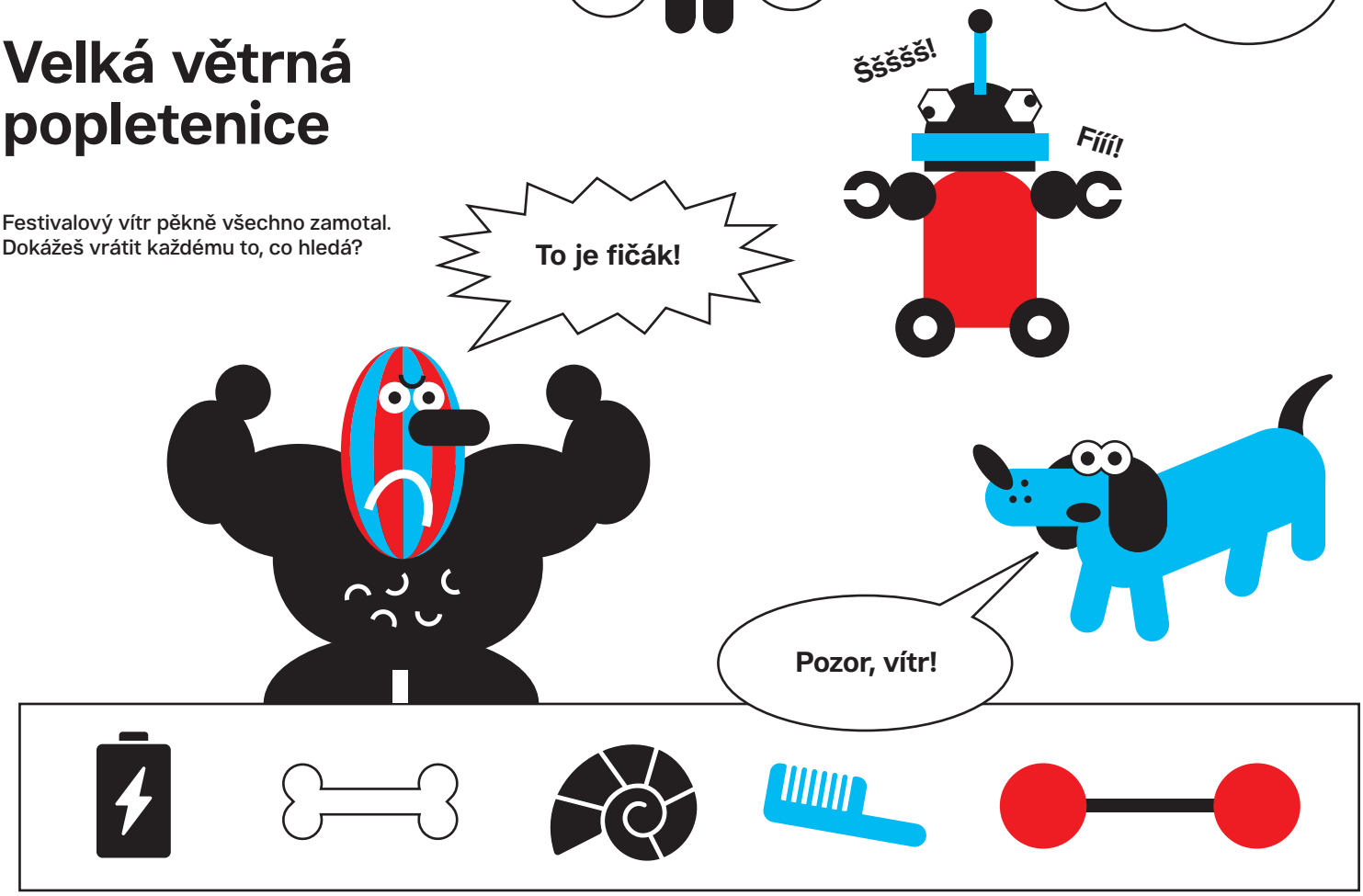
V divadle se to stává pořád. Někdy stačí maličkost a všechno je najednou jinak.

Držte si klobouky!

Velká větrná popletenice

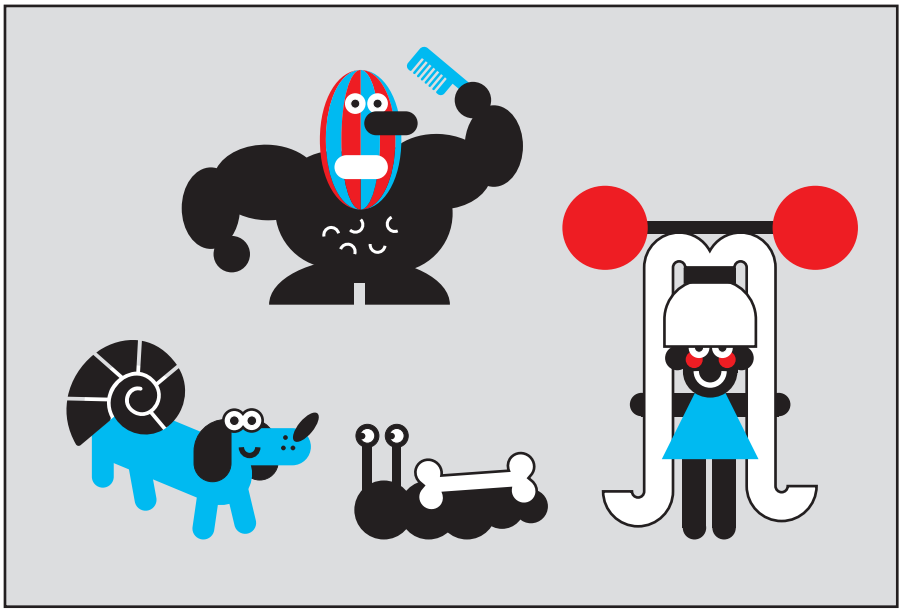
Festivalový vítr pěkně všechno zamotal. Dokážeš vrátit každému to, co hledá?

Co by se stalo kdyby...

Zdá se, že se pořádně pomotaly i příběhy! Zkus převyprávět, co se asi stalo. Jak to celé začalo? Co se popletlo? Kdo koho potkal? A jak to celé dopadlo?

A hlavně se neboj trochu přehánět. U popletených příběhů je totiž možné skoro všechno!

Kam se necháš zavanout?

Vítr šeptá, že festivalem prolétají Větroplaši, někdo hlídá moře a maják, a Zlatovláska má nejspíš zase zamotaný den. Nebo chceš cítit vítr ve vlasech? Tak nasedni na kolotoč řezbáře Matěje nebo se proběhni před Drakem, všechno to tam čeká i na tebe!

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission
09.30—10.15	Studio Divadla Drak	Větroplaši Windlings	Naivní divadlo Liberec	nonverbální nonverbal	4+	divadlo theatre	220 Kč
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Dřevěná dílna Báry Hubené Wooden Workshop by Bára Hubená	Bára Hubená		3+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
10.00—12.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
10.00—12.00	Plenér Divadla Drak	The Glowing Pickle bar	Electric Circus	nonverbální nonverbal		divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Kolotoč a herní prvky řezbáře Matěje The Carousel and the Playthings of Matěj the Woodcarver	Řezbář Matěj		3+	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
10.00—10.45	Pod plachtou Divadla Drak	Zlatovláska Goldilocks	Divadlo Jednoho Edy		5+	divadlo theatre	180 Kč
11.00—11.45	Studio Divadla Drak	Větroplaši Windlings	Naivní divadlo Liberec	nonverbální nonverbal	4+	divadlo theatre	220 Kč
12.00—18.00	Galerie Artičok	Atmosféra divadelního festivalu Atmosphere of the Theatre Festival	Centrum uměleckých aktivit			doprovodný program acompanying program	zdarma free entry
12.00—14.00	Šapitó Divadla Drak	Listonoši Postcard Makers	Tereza Kloučková a Karolína Kalousová		5+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
13.00—13.40	Laboratoř Divadla Drak	Plechovka, maják a ryba Tin, Lighthouse & Fish	R405	nonverbální nonverbal	5+	divadlo theatre	180 Kč
14.00—15.30	Studio Beseda	Orfeus a Eurydika Orpheus and Eurydice	Divadlo na cucky		15+	divadlo theatre	350 Kč
14.00—14.35	Pod plachtou Divadla Drak	O Hajáčkovi Sleep Well Teddy Bear	Divadlo Jednoho Edy	čeština, znakový jazyk Czech, Sign language	3+	divadlo theatre	180 Kč
14.00—20.00	Žižkovy sady	Klec na věci Storage Cage	Lidi na věci			performance	dobrovolné voluntary admission
14.00—18.00	Open Air Stan	Výtvarný market Open Pocket Art Market Open Pocket	Open Pocket			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	The Glowing Pickle bar	Electric Circus	nonverbální nonverbal		divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.00—17.00	Šapitó Divadla Drak	Výroba hudebních nástrojů Musical instrument manufacturing	RECYUPCY Cirkulární centrum HK		8+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
15.00—15.35	Šapitó U Kašny	ŤukyŤuk KnockKnock	FysioART	nonverbální nonverbal	1+	nový cirkus new circus	dobrovolné voluntary admission
15.30—16.15	Letní scéna	Čtyři pohádky o jednom drakovi Four fairy tales about one dragon	Divadlo Karrosa		3+	divadlo theatre	zdarma free entry
16.00—16.40	Laboratoř Divadla Drak	Plechovka, maják a ryba Tin, Lighthouse & Fish	R405	nonverbální nonverbal	5+	divadlo theatre	180 Kč
16.00—18.00	Žižkovy sady	Představení činnosti Ekoloko Presentation of Ekoloko activities	Ekoloko			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
16.00—17.00	Galerie Artičok	Vernisáž – Atmosféra divadelního festivalu Opening – Atmosphere of the Theatre Festival	Centrum uměleckých aktivit			doprovodný program acompanying program	zdarma free entry
16.00—17.00	Šapitó Žižka	Princezna T Princess T	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.30—17.30	Malé náměstí	Notochod v mracích Walking notes in the clouds	100 opic		věkově neomezeno no age limit	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
16.30—17.50	Radnice	Básník The Poet	Statické divadlo		věkově neomezeno no age limit	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.45	Pod hradbami	Teacrobat	Cirko Hopley	nonverbální nonverbal	3+	nový cirkus new circus	150 Kč
17.00—18.00	Žižkovy sady	The Loonmoons	The Loonmoons			hudba music	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.50	Městská hudební síň	PNEU	Viktor Černický	nonverbální nonverbal	4+	performance, nový cirkus, tanec performance, new circus, dance	dobrovolné voluntary admission
17.00—18.20	Hlavní scéna Divadla Drak	Krabat	Divadlo Drak	čeština, anglické titulky Czech, English subtitles	12+	divadlo theatre	220 Kč
17.30—18.35	Studio Divadla Drak	Delikatesa Delicatesse	Divadlo Mikro-teatro	nonverbální nonverbal	8+	divadlo, nový cirkus, performance theatre, new circus, performance	220 Kč
17.30—19.00	Malé náměstí	tohle město není pro starý no elders in this city	Chemické divadlo a Divadlo Setkání	anglické titulky English subtitles	12+	divadlo, performance theatre, performance	250 / 120 Kč (senioři*ky)
18.00—19.00	Šapitó Žižka	Dospělé/mrtvé dítě Adult Child / Dead Child	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.00—19.00	Městská hudebnísíň – kaple	Studio N live	Deník N			debata discussion	dobrovolné voluntary admission
18.30—19.15	Klub Divadla Drak	Kitchen Table – Krabat Kitchen Table – Krabat	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free admission
19.00—20.40	Klicperovo divadlo – Hlavní scéna	Časokryt Time Shelter	Divadlo Na zábradlí			divadlo theatre	410 / 430 / 450 Kč
19.00—20.00	Radnice	Všechny báječné věci Every Brilliant Thing	Jakub Syrovátka		13+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
19.30—20.35	Studio Divadla Drak	Delikatesa Delicatesse	Divadlo Mikro-teatro	nonverbální nonverbal	8+	divadlo, nový cirkus, performance theatre, new circus, performance	220 Kč
20.15—21.00	Radnice	Kitchen Table – Všechny báječné věci Kitchen Table – Every Brilliant Thing	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free admission
20.40—22.10	Letní scéna	K2	K2			hudba music	zdarma free entry
21.00—22.00	Šapitó Žižka	Poslední oheň The Last Fire	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Šapitó U Kašny	Rusty Cowboys	Rusty Cowboys			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.00—21.15	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	Václav Bartoš		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
22.00—23.00	Šapitó Divadla Drak	Načeva	Načeva			hudba music	dobrovolné voluntary admission
22.15—22.45	Městská hudební síň	Metal on Metal	Emily Jane Steele	nonverbální nonverbal	4+	tanec, performance dance, performance	dobrovolné voluntary admission
22.30—23.15	Šapitó U Kašny	opatův modul opat's module	opatův modul			hudba, výtvarné umění music, visual art	dobrovolné voluntary admission
00.00—01.30	Šapitó U Kašny	NOSTÆ ox	NOSTÆ ox			hudba music	zdarma free entry

Čas Time | Lokace Location | Hlavní program Main programme | Interpret Artist | Jazyk Language | Věk Age | Žánr Genre | Vstupné Admission